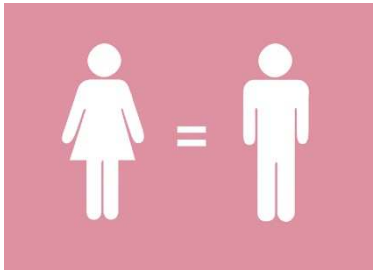
CELEBRACIÓN EN OS COTOS

7-8 de novembro do 2026

XXXII SEMANA DO TEMPO ORDINARIO A

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA,

E SEMPRE SEMENTANDO PAZ

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé) @ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

♫ ***Amigos nas penas e na festa amigos***

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe. Facémolo no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

Unha vez máis, todos estamos invitados por Deus para facer evanxeo, un evanxeo que non podemos calar, un evanxeo que nos convida a acoller, a compartir, a facer en irmandade.

Hoxe Xesús vainos contar unha parábola coa que nos fala de asumir responsabilidades.

A vida, a parroquia, a familia, a sociedade, todo é cousa nosa, todo está nas nosas mans. Coidarnos, coidar da natureza, coidar dos demais é a tarefa na que temos que ser luz, son os nosos candís prendidos en Xesús.

A coherencia ten que ser a base fundamental da nosa vida cristiá. A paz ten que ser en nós un camiño crible.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *Para participar plenamente na celebración imos pedirlle perdón a Deus e aos irmáns polas moitas veces que non somos responsables e non facemos comunidade. Por iso agora* ***comprometémonos porque queremos facelo mellor.***

Monitor/a

✓ Comprometémonos a vivir sendo responsables na nosa tarefa de ser familia?.

SI, COMPROMETÉMONOS

✓ Comprometémonos a vivir sendo responsables na tarefa de ser comunidade parroquial?.

SI, COMPROMETÉMONOS

✓ Comprometémonos a vivir sendo responsables no respecto ás persoas, lonxe dos abusos, na coherencia e transparencia do que se di e se fai?.

SI, COMPROMETÉMONOS

Celebrante: *Deus Pai agarimoso ten piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida. A todos, o Señor nos concede o perdón e por Cristo nos leva á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración presentando no silenzo o que rebule no noso interior porque ten que haber máis coherencia no camiño da paz.* ***(silenzo)***

Deus, Noso Pai, cheo de tenrura e misericordia, alonxa de nós todo o que nos aparta de ti.

Dános liberdade para que poidamos dedicarnos a facelo mellor, e sexamos capaces de asumir as responsabilidades da nosa vida e da nosa fe. Pedímoscho polo mesmo Xesucristo, Noso Señor. Amén

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *O Libro da Sabedoría invítanos a buscar e atopar a auténtica sabedoría para vivir.*

Na parábola do Evanxeo, Xesús móstranos como temos que ser responsables persoalmente, pero tamén como todos temos que ser aceite e luz para os demais. Non podemos deixar de lado a ninguén, non podemos deixar de doernos co que pasa en Palestina e Israel, non podemos deixar de doernos coas vidas rotas no accidente de tren.

Leccionario I A páx 277 Sab 6, 12-16 *LECTURA*

LECTURA DO LIBRO DA SABEDORÍA

Raiolante e perenne é a Sabedoría
e enxérgana sen dificultade os que a aman;
déixase atopar dos que a procuran.
Adiántase a darse a coñecer polos que a anceian.

Quen madrugue por ela non ha de cansar:
atoparaa chantada a carón da súa porta.
O matinar nela é xa o cumio da prudencia,
quen por ela deixa o sono
axiña se verá libre de preocupacións,
pois ela de seu vai de acá para alá
á procura dos que dela sexan dignos,
aparéceselles benigna nos vieiros,
sáelles ao encontro en calquera proxecto.

Palabra do Señor

♫ *nº 18 Escoita ao Señor SALMO*

(en pé) Leccionario I A páx 279 Mt 25, 1-13 *EVANXEO*

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Daquela díxolles Xesús aos seus discípulos esta parábola:

O Reino dos Ceos parecerase a dez mociñas que, collendo os seus candís, saíron recibir o noivo. Cinco eran parvas e cinco asisadas. As parvas colleron os candís pero non os encheron de aceite; as asisadas, en troques, cos candís levaron tamén as aceiteiras cheas. Como o noivo tardaba, pegoulles o sono, e botaron unha durmidela.

Alá pola media noite oíuse berrar: "¡Veña, que chega o noivo, ídeo recibir!"

Erguéronse todas aquelas mociñas e prepararon os candís. Entón dixéronlle as parvas ás asisadas: "Dádenos un chisco de aceite, que os nosos candís esmorecen". Responderon as asisadas: "Non vaia ser que non chegue para vós e para nós; mellor será que vaiades á tenda e que o merquedes".

No intre que elas ían mercalo, chegou o noivo, e as que estaban preparadas entraron con el no banquete de vodas, e pechouse a porta. Máis tarde chegaron as outras mociñas chamando: "¡Señor, Señor, ábrenos!" Pero el respondeulles: "Asegúrovos que non vos coñezo".

Vixiade, logo, xa que non sabedes nin o día nin a hora.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silenzo para acoller a palabra no corazón

Unhas palabras a xeito de homilía para pensar en silenzo

Cal é a nosa responsabilidade?:

- **é RESPONSABILIDADE CRISTIÁ** pois temos que facer crible o evanxeo de Xesús con feitos que mostren camiños de paz
- **é RESPONSABILIDADE ECLESIAL** pois na vida non imos sós e cada un para si, temos que camiñar facéndonos cribles como igrexa: na casa, na parroquia, na diocese. Somos a igrexa que se doe con cada vida rota
- **é RESPONSABILIDADE COIDADOSA** con un mesmo e cos demais, sen facer diferenzas. A vida da xente das terras de Xesús ten que valer tanto como vale a nosa. Somos irmáns
- **é RESPONSABILIDADE ECOLÓXICA** porque coidar da natureza e da terra non o podemos deixar para mañá, é xa hoxe
- **é RESPONSABILIDADE SOCIAL** porque neste momento a paz vale tan pouco

(en pé) **PROFESIÓN DA FE**

Celebrante *Neste encontro parroquial queremos ser coherentes coa responsabilidade de vivir a fe. Agora damos resposta dicindo:*

♫ ***Creo, Señor, pero aumenta a miña fe***

Monitor/a:

Cremos en Deus Pai e Nai, que sen facer diferenzas nos enche a todos do seu amor?

♫ ***Creo, Señor, pero aumenta a miña fe***

Cremos en Xesús, que nos convida a ser responsables con nós mesmos, cos demais e coa natureza?

♫ ***Creo, Señor, pero aumenta a miña fe***

Cremos no Espírito Santo que alenta a colaborar construíndo unha sociedade máis xusta e igualitaria que non abusa e que ten que medrar en paz?

♫ ***Creo, Señor, pero aumenta a miña fe***

Cremos na igrexa, familia dos homes e mulleres que seguindo os pasos de Xesús non podemos calar e dóenos a violencia que se vive en Palestina e Israel, e dóennos os abusos, e dóenos a vida maltratada de tantas persoas?

♫ ***Creo, Señor, pero aumenta a miña fe***

(en pé) **ORACIÓN UNIVERSAL**

Celebrante: *Oremos xuntos, con confianza naquel que nos ensina a ser responsables e formar comunidade sen distinción de persoas. Dicimos:*

Acolle Señor a nosa oración

Monitor/a:

✓ Pedimos Pai de bondade, para que teñamos un corazón esperto para descubrirte e acompañarte sendo e dando bo exemplo. Oremos

✓ Pedimos Pai de tenrura, para que nos esforcemos na crianza dos pequenos e mozos, de xeito que continúen a tarefa das nosas familias e parroquias. Oremos

✓ Pedimos Pai de xustiza, para que esteamos alerta para descubrir que é o que axuda ao pobre e colaboremos nas cousas da xustiza. Oremos

✓ Pedimos Pai de Xesús, para que o evanxeo o asumamos responsablemente nos nosos traballos, nas nosas casas, na nosa comunidade parroquial. Oremos

✓ Pedimos Pai de todos, para que no respecto por cada vida se vaia facendo mellor nas terras onde viviu e deu vida Xesús. Oremos

Celebrante: *Grazas Señor porque hoxe acolles as nosas preocupacións e desexos axudándonos a ser responsables e coherentes. Ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Ao Deus que confía en nós para construír camiños de paz e que non nos quere calados ante a violencia e a intolerancia, rezámoslle dicindo:*

NOSO PAI …

SIGNO DA PAZ

Celebrante *Con un pequeno xesto de paz non queremos nin aparentar nin quedar ben con quen está á nosa beira. Tampouco o facemos para presumir.*

As nosas mans tendidas uns para os outros son a nosa responsabilidade e expresan a vontade de ser coherentes nos feitos, por iso con corazón de irmáns démonos a paz.

♫ nº 36 Fagamos a paz irmáns

COMUÑÓN

Celebrante: Celebrante: *Esta mesa e mesa de comunidade e é anticipo da mesa do Reino. Celebrar a fe aquí hoxe como parroquia é facelo lonxe de hipocresías e apariencias, porque se non somos coherentes non somos cribles. Participemos hoxe nesta mesa tratando de ser aceite e luz neste momento difícil para a paz. Ditosos nós que hoxe somos convidados a este pan do Señor.*

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

♫ ***55 Acharte presente na vida***

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, dámosche as grazas porque hoxe, como parroquia, podemos compartir os froitos da nosa fe.

Suplicámosche humildemente que nos enchas do teu espírito, para que a forza salvadora que nos comunicaches nos axude a medrar en coherencia co evanxeo. Pedímoscho a Ti que vives e reinas con nós por sempre eternamente. Amén.

Con Xesús queremos ser coherentes para ter un trato acolledor, xusto e digno cos demais.

Con Xesús queremos vivir responsablemente, aínda que hoxe teñamos que recoñecer que moitas veces formamos parte dunha sociedade que mira para outro lado á hora de asumir a tarefa de facelo mellor.

Con Xesús queremos que a nosa comunidade de Os Cotos sexa sempre unha parroquia aberta a todos, e que a todos trate con dignidade e respecto.

Avísase das misas (ver folla do mes)

Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén
Podémonos ir en paz. Deámoslle grazas a Deus

"¡Señor, Señor, ábrenos!" Pero el respondeulles: "Asegúrovos que non vos coñezo".

Fagamos as cousas ben e con responsabilidade para que o Señor nos recoñeza nos nosos feitos.

♫ ***56 Ide e pregoade a nova de Deus***